

ویژگی‌های روان‌سنجی پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان

Psychometric Properties of the Self-Esteem Contingency Questionnaire for Adolescents

Sohrab Amiri
PhD in Cognitive Psychology

Amir Ghasemi Navab, Msc
MA in Psychology

امیر قاسمی نواب
کارشناسی ارشد روان‌شناسی

سهراب امیری
دکتری روان‌شناسی شناختی

Yuosef Jamali, Msc
MA in Counseling

یوسف جمالی
کارشناسی ارشد مشاوره

چکیده

این پژوهش، به منظور بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان، بر روی جامعه دانش‌آموزان انجام شد. ۲۸۶ نفر از دانش‌آموزان به صورت نمونه‌برداری خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند و به پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوان (SCQA؛ ووتر، ویشمن، بریرس و جانسن، ۲۰۱۶)، پرسشنامه خودارزشمندی مشروط (کراکر، لتان، کوپر و بویرت، ۲۰۰۳) و مقیاس چندبعدی کمال‌گرایی (فراست و دیگران، ۱۹۹۰) پاسخ دادند. برای تعیین ویژگی‌های روان‌سنجی حرمت خود مشروط نوجوانان ابتدا اعتبار این پرسشنامه از طریق ضریب آلفای کرونباخ و دونیمه‌سازی سنجیده و روایی ملاکی آن با پرسشنامه خودارزشمندی مشروط و مقیاس چندبعدی کمال‌گرایی (MPS؛ فراست، مارتین، لاهارت و روزنبلات، ۱۹۹۰) بررسی شد، که حاکی از روایی تفکیکی و همگرایی مطلوب بود. ساختار عاملی آن هم با استفاده از تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی ارزیابی شد. بر اساس نتایج حاصل از تحلیل عاملی مشخص شد که پرسشنامه حرمت خود مشروط دارای هشت عامل است و بررسی اعتبار پرسشنامه با استفاده از ضرایب آلفا، بازآزمایی و دونیمه‌سازی ثبات پرسشنامه را نشان داد. در مجموع یافته‌ها مشخص کرد که پرسشنامه حرمت خود مشروط ویژگی روان‌سنجی مطلوب در نمونه جمعیتی دانش‌آموزان نوجوان دارد و می‌توان از این ابزار در بررسی‌های مرتبط با فرهنگ ایرانی استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: حرمت خود، خودارزشمندی مشروط، مقیاس چندبعدی کمال‌گرایی، تحلیل عاملی، روایی، اعتبار

Abstract

This study aimed to evaluate the psychometric properties the Self-esteem Contingency Questionnaire for Adolescents (SCQA; Wouters, & et al., 2016) among student population. Two hundred and eighty six students were selected by using multi-stage cluster sampling. The participants completed the SCQA, the Conditional Self-Worth Scale (Crocker, & et al., 2003) and the Multidimensional Perfectionism Scale (Frost, et al., 1990). The validity of the SCQA was assessed by Cronbach's alpha, test-retest and splitting methods. The criterion validity of the SCQA was assessed using the Contingencies of Self-Worth Scale and the Multidimensional Perfectionism Scale. The results indicated that the discriminant and convergent validity of the SCQA were desirable and the stability of the SCQA. The factor structure of the was assessed by exploratory and confirmatory factor analysis. The results of the factor analysis indicated that the Self-esteem Contingency Questionnaire for Adolescents (SCQA) had eight factors. Overall, the findings suggests that the Self-esteem Contingency Questionnaire for Adolescents has a good psychometric properties in a sample of Iranian Adolescent Students and can be used in the Iranian culture -related studies.

Keywords: self-esteem, ccontingency self-worth, Multidimensional Perfectionism Scale, factor analysis, validity, reliability

received: 18 July 2016

accepted: 11 December 2016

Contact information: amirysohrab@yahoo.com

دریافت: ۹۵/۴/۲۸

پذیرش: ۹۵/۹/۲۱

www.ID.ir

مقدمه

نوجوانی دوره‌ای بحرانی و پیچیده از زندگی پس از کودکی است، که معمولاً از ۱۱ تا ۱۲ سالگی آغاز می‌شود و در ۱۸ تا ۲۱ سالگی خاتمه می‌یابد؛ دورانی پرتنش و سرشار از تغییر و تحول که نوجوانان برای گذر سالم از آن به آرامش، حمایت خانوادگی و امنیت عاطفی نیاز دارند. همه تغییر و تحول‌های این دوران، خواه مطلوب و خوشایند خواه نامطلوب و متأثرکننده، برای نوجوانان تنیدگی‌زا و مشکل‌آفرین است (ریوز و دیگران، ۲۰۱۴). بنابراین، نوجوانی را دوره گسسته از چرخه زندگی و از بحرانی‌ترین دوره‌های زندگی در نظر می‌گیرند (ساسمن و دورن، ۲۰۰۹). در این دوره، معمولاً نوجوانان مجموعه معیارهای بسیار بالا برای عملکرد تعیین می‌کنند که با خودارزشیابی انتقادی همراه است (الیزابت، کریستین، ولف و ماتياس، ۲۰۱۴).

امروزه آگاهی از ویژگی‌های خود و ارزیابی آن، از مهم‌ترین اهداف بررسی‌هاست. از جمله این سازه‌ها خودارزشمندی یا حرمت خود^۱ است که روان‌شناسان و پژوهشگران به آن توجه خاص دارند (جانسون و پچینگ، ۲۰۱۳). حرمت خود قضاوت افراد در مورد خود است، که بر اساس چندین معیار انجام می‌شود و این معیارها حوزه خودارزشمندی افراد را مشخص می‌کند، ارزشمندی فرد مشروط به داشتن این معیارهاست. برای مثال کسانی که خودارزشمندی خود را به تأیید دیگران مشروط می‌کنند، فقط در صورت گرفتن تأیید از دیگران خود را ارزشمند احساس می‌کنند. البته معنا و مفهوم حرمت خود برای همه یکسان نیست و افراد حرمت خود را در حوزه‌های گوناگونی جست‌وجو می‌کنند، مانند منطبق بودن با نظر دیگران، حمایت خانوادگی و ظاهر خود (کراکر و لاهتانن، ۲۰۰۸). حرمت خود به عنوان ساختاری ناهمگن و چندبعدی در نظر گرفته می‌شود (هیپر و کرنیس، ۲۰۱۱). یکی از این ابعاد حرمت خود مشروط است که اشاره به میزان حرمتی دارد که فرد بر مبنای معیارهای درونی و بیرونی احساس می‌کند. نوجوانان با حرمت خود مشروط بالا احساس می‌کنند باید به معیارهای خاصی دست یابند تا خود را فردی شایسته و ارزشمند بدانند. پژوهش‌ها و نظریه‌ها (دسی و رایان، ۱۹۹۵؛

وویترز، دویمن، جرمیجز، کولپین و ورشورن، ۲۰۱۳) نشان می‌دهد که این نیاز به تأیید پیوسته خود، حداقل تا اندازه‌ای بر اساس سطح کنترل روان‌شناختی اعمال شده والدین تبیین می‌شود. از سوی دیگر افراد با حرمت خود مشروط پایین، برای خود حرمتی قائل‌اند که کمتر وابسته به موفقیت است یا کمتر به واسطه شکست تهدید می‌شود. در چندین بررسی به‌تازگی مشخص شده است که سطوح بالای حرمت خود مشروط با پیامدهای منفی متعدد مرتبط است (بوس، هیدجن، موريس، وگل و بیشوول، ۲۰۱۰؛ بورول و شریک، ۲۰۰۶؛ وویترز و دیگران، ۲۰۱۳).

با وجود آنکه ابزارهای متعدد برای سنجش حرمت خود مشروط گسترش یافته، همه آن‌ها یک یا چند محدودیت دارند و بر اساس این محدودیت‌ها ووتر، ویشرمین، بریرس و جانسن (۲۰۱۶) پرسشنامه جدیدی را برای اندازه‌گیری حرمت خود مشروط نوجوانان طراحی و بر این اساس، با توجه به احتمال متفاوت بودن سطح حرمت خود مشروط نوجوانان در حیطه‌های مختلف، مشخصاً بر طراحی پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان مختص به موقعیت تمرکز کرده‌اند. این حیطه‌ها هر کدام همبستگی‌ها و پیامدهای خاص خود را دارند. مقیاس حرمت خود مشروط (کراکر، لیتان، کوپر و بوپرت، ۲۰۰۳) نمونه‌ای از پرسشنامه مختص موقعیت است که چندین عامل را در برمی‌گیرد. اگرچه پرسشنامه‌های دیگری نیز وجود دارد که حرمت خود مشروط را به صورت گرایش کلی می‌سنجد (مانند مقیاس حرمت خود مشروط؛ پرادیس و کرنیس، ۱۹۹۹) و مختص به بافت است (اختصاصی است). اولین محدودیت پرسشنامه‌های حرمت خود مشروط مختص به بافت، این است که به نظر می‌رسد از لحاظ اختصاصی بودن (مانند ظاهر بدنی در برابر وزن بدن) و تعداد ابعاد (یک حیطه در مقابل هفت حیطه) ثبات اندکی دارد، که ممکن است تا اندازه‌ای ناشی از فقدان چهارچوب نظری مشخص باشد. همچنین برخی از این ابزارها، به دلیل اینکه دراصل برای دانشجویان و بزرگسالان تدوین شده، ممکن است مناسب استفاده برای نوجوانان نباشد. محدودیت دوم مربوط به توازن ماده‌هاست، در افراد دارای حرمت خود مشروط بالا، انتظار

کردند که به رویدادهای خاص و ملموس در قالب شش حیطه مرتبط با خود اشاره دارد (مانند شایستگی تحصیلی، ظاهر بدنی، شایستگی جسمانی، پذیرش اجتماعی، روابط دوستانه نزدیک و جذابیت رمانتیک). علاوه بر این، ووتر و دیگران (۲۰۱۶) از تعداد متعادلی از ماده‌های مثبت و منفی برای هر حیطه مشروط استفاده کردند، که امکان می‌داد همبستگی‌های متفاوت حرمت خود مشروط صعودی و نزولی را بررسی کنند.

همسو با یافته‌های وونک و اسمیت (۲۰۱۲) انتظار می‌رود که نتایج این پژوهش ساختار عاملی 2×4 یعنی چهار بُعد و دو وزن (یعنی ماده‌های صعودی/مثبت و نزولی/منفی) را تأیید کند. علاوه بر این، به عنوان روایی همگرا، انتظار می‌رود همبستگی نیرومند بین حیطه‌های متناظر پرسشنامه جدید و حرمت خود مشروط (یعنی پذیرش اجتماعی/تأیید دیگران، شایستگی تحصیلی و ظاهر بدنی/ظاهر) وجود داشته باشد. بنابراین با توجه به نقش حرمت خود در طیف وسیعی از کنش‌های روان‌شناختی بهنجار و مرضی، نقش مهم حرمت خود در سازگاری افراد، بدیع بودن پرسشنامه حرمت خود مشروط برای نوجوانان^۳ و بررسی نشدن اعتبار و روایی این ابزار در فرهنگ ایرانی، بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی و ساختار عاملی، با توجه به جامعه ایرانی، ضروری می‌نمود و بر همین اساس، این پژوهش با هدف بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان انجام شد.

روش

شیوه پژوهش توصیفی، جامعه آماری همه دانش‌آموزان نوجوان بوشهر در سال تحصیلی ۹۵-۹۴ و شرکت‌کننده‌های پژوهش ۲۸۶ نفر از دانش‌آموزان بودند، که به صورت نمونه‌برداری خوشه‌ای چندمرحله‌ای از بین دانش‌آموزان مقاطع دبیرستان (دولتی و انتفاعی) انتخاب شدند. به این ترتیب که در گام نخست هفت مدرسه به طور تصادفی و از هر مدرسه هشت کلاس به طور تصادفی انتخاب و داده‌های پژوهش از دانش‌آموزان این کلاس‌ها جمع‌آوری شد. از مجموع شرکت‌کنندگان دانش‌آموزان مقطع اول متوسطه ۱۴۴ نفر

می‌رود حرمت خود آنان بر اساس اینکه به استانداردهای خود برسند یا آن را تجربه کنند، نمره ماده‌ها ممکن است افزایش یا کاهش داشته باشد. علاوه بر این، ماده‌ها در مواردی خنثی هستند، یعنی اشاره‌ای به رویدادهای مثبت یا منفی ندارند. برخی از پرسشنامه‌های حرمت خود مشروط فقط شامل ماده‌های خنثی می‌شوند، در حالی که سایر پرسشنامه‌ها ترکیبی از ماده‌های صعودی و نزولی هستند. به عنوان استثنا وونک و اسمیت (۲۰۱۲) پرسشنامه حرمت خود مشروطی را با استفاده متعادل از ماده‌های صعودی و نزولی در سه حیطه مشروط بیرونی (یعنی عملکرد، تأیید اجتماعی و ظاهر بدنی) تدوین کردند. نتایج تمایز بین ماده‌های صعودی و نزولی در این سه حیطه را نشان داد. علاوه بر این یافته‌ها نشان داد که احتمالاً حرمت خود نزولی برای بهزیستی فرد زیان‌بخش‌تر از حرمت خود صعودی است. با این حال، این پرسشنامه به طور اختصاصی برای نوجوانان طراحی نشده و در نمونه بزرگسال اعتباریابی شده است (وونک و اسمیت، ۲۰۱۲).

به دلیل محدودیت مقیاس‌های موجود، ووتر و دیگران (۲۰۱۶) پرسشنامه کوتاه حرمت خود مشروط مختص به بافت را برای نوجوانان تدوین کردند که دربردارنده حیطه‌های خودپنداشتی است که برای نوجوانان مهم تلقی می‌شود. ووتر و دیگران (۲۰۱۶) به طور خاص نوجوانان را هدف قرار دادند، زیرا حرمت خود آنان آسیب‌پذیرتر و مشروط‌تر است (بورول و شریک، ۲۰۰۶؛ هارتر، ۲۰۰۶). در پاسخ به نیاز برای منطقی نظری روشن‌تر به قصد مشخص کردن حیطه‌های مشروط مهم برای نوجوانان، ووتر و دیگران (۲۰۱۶) از مدل‌های خودپنداشت چندبُعدی (هارتر، ۱۹۹۹؛ مارش و شاولسون، ۱۹۸۵؛ شاولسون، هیبنر و استنتون، ۱۹۷۶) و مقیاس‌های باثبات و معتبر خودپنداشت نوجوان، نیمرخ خودادراکی نوجوانان^۱ (SPPA؛ هارتر، ۱۹۸۸) و پرسشنامه خودتوصیفی-دو^۲ (SDQ-II؛ مارش، ۱۹۹۲) استفاده کردند. به‌رغم روابط روشن بین سطوح حرمت خود مشروط، به دلیل ضعف مقیاس‌های موجود، روابط بین این سطوح به درستی مشخص نشده است. بنابراین ووتر و دیگران (۲۰۱۶) بر اساس مقایسه ماده‌های نیمرخ خودادراکی نوجوانان و پرسشنامه خودتوصیفی-۲، ماده‌هایی را انتخاب

1. Self-Perception Profile for Adolescents

2. Self-Description Questionnaire-II

3. Self-esteem Contingency Questionnaire for Adolescents

(۳/۵۰ درصد)، مقطع دوم متوسطه ۸۱ نفر (۳/۲۸ درصد) و مقطع سوم متوسطه ۶۱ نفر (۴/۲۱ درصد) و از این میان ۱۷۷ نفر (۹/۶۱ درصد) پسر و ۱۰۹ نفر (۱/۳۸ درصد) دختر بودند. میانگین و انحراف استاندارد سن مجموع آن‌ها به ترتیب ۱۴/۶۵ و ۱/۹۴ بود.

پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان (SCQA):

ووتر و دیگران، (۲۰۱۶). برای سنجش حرمت خود مشروط، از دو دستورالعمل استفاده شد: ابتدا پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان و مقیاس خودارزشمندی مشروط^۱ ساخته شد. پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان، به عنوان پرسشنامه موقعیت-پاسخ، برای افزایش اعتبار محتوایی مقیاس ساخته شد (ووتر و دیگران، ۲۰۱۶). موقعیت‌ها اشاره به سه موقعیت مثبت (مانند دعوت به جشن...) و سه موقعیت منفی (مانند هنگامی که موهام به هم ریخته است...) دارد. همسو با تعاریف حرمت خود، ماده‌ها مستقیماً به تغییرات در حرمت خود یا تغییرات توصیف‌شده در افکار و احساسات نوجوان درباره خود اشاره دارد. این پرسشنامه شامل ۲۴ ماده و ۸ زیرمقیاس و هر زیرمقیاس شامل سه ماده است و بر اساس طیف لیکرت شش‌درجه‌ای از ۱ (کاملاً نادرست) تا ۶ (کاملاً درست) نمره‌گذاری می‌شود. به منظور تهیه نسخه فارسی پرسشنامه حرمت خود مشروط برای نوجوانان، دو متخصص زبان انگلیسی این پرسشنامه را به فارسی روان برگرداندند و سپس متن ترجمه‌شده ویراستاری شد. در گام بعد متن ترجمه‌شده را محقق و متخصصان زبان انگلیسی دوباره به زبان انگلیسی برگرداندند و دو نسخه با یکدیگر منطبق شد. سپس پرسشنامه در اختیار دو تن از متخصصان روان‌شناسی قرار گرفت تا روایی صوری آن را بررسی کنند. پس از مطابقت دو نسخه ترجمه و اصلی و رفع ایرادها، پرسشنامه روی ۴۰ نفر از دانشجویان مشابه جامعه نهایی پژوهش اجرا و پس از دریافت پاسخ‌دهندهای لازم درباره محتوای ماده‌ها و رفع ضعف‌های مطرح‌شده، نسخه نهایی پرسشنامه برای استفاده تهیه شد.

مقیاس چندبعدی کمال‌گرایی^۲ (MPS): فراست، مارتین،

لاهارت و روزنبلات، (۱۹۹۰). این مقیاس شامل ۳۵ ماده و ۶ زیرمقیاس معیارهای شخصی (۷ ماده)، نظم و ترتیب (۶ ماده)،

نگرانی درباره اشتباه‌ها (۹ ماده)، تردید در مورد اعمال (۴ ماده)، انتظارات والدین (۵ ماده) و انتقادگری والدین (۴ ماده) است و در مقیاس ۵ درجه‌ای از کاملاً موافقم (نمره ۵) تا کاملاً مخالفم (نمره ۱) نمره‌گذاری می‌شود. نمره کل از جمع نمره مقیاس‌ها، جز نظم و ترتیب، به دست می‌آید. پژوهشگران روایی و اعتبار این مقیاس را مطلوب گزارش کرده‌اند. برای نمونه پارکر و ادکینس (۱۹۹۵) آلفای کرونباخ کل پرسشنامه را ۰/۸۸ و آلفای کرونباخ هفت زیرمقیاس آن را بین ۰/۵۷ تا ۰/۹۵ گزارش کرده‌اند. در نسخه فارسی این پرسشنامه، ضریب همسانی درونی برای کل پرسشنامه ۰/۸۶ و برای زیرمقیاس‌های نگرانی درباره اشتباه، تردید درباره اعمال، انتظارات والدینی، انتقادگری والدینی، معیارهای شخصی و نظم و ترتیب به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۷۲، ۰/۷۸، ۰/۴۷، ۰/۵۷، ۰/۸۳ و ۰/۸۳ به دست آمد. ضریب بازمیابی با فاصله یک هفته نیز برای کل پرسشنامه ۰/۹۰ به دست آمد. ضریب بازمیابی برای زیرمقیاس‌ها نیز به این صورت بود: نگرانی درباره اشتباه ۰/۸۴؛ تردید درباره اعمال ۰/۸۱؛ انتظارات والدینی ۰/۷۹؛ انتقادگری والدینی ۰/۵۳؛ معیارهای شخصی ۰/۸۵؛ و نظم و ترتیب ۰/۸۳. همچنین روایی همگرایی پرسشنامه کمال‌گرایی چندبعدی فراست بر اساس رابطه با پرسشنامه کمال‌گرایی مثبت و منفی مناسب گزارش شده است (بیطرف، شعیری و حکیم‌جوادی، ۱۳۸۹).

مقیاس خودارزشمندی مشروط (کراکر و دیگران، ۲۰۰۳).

مقیاس خودارزشمندی مشروط نوعی مقیاس خودگزارش‌دهی است که ۳۵ ماده و ۷ مقیاس دارد و بر مبنای طیف لیکرت هفت‌گزینه‌ای از ۱ (به شدت مخالفم) تا ۷ (به شدت موافقم) نمره‌گذاری می‌شود. زیرمقیاس‌های این مقیاس عبارت است از تأیید دیگران، ظاهر، شکست دیگران در رقابت، صلاحیت و شایستگی تحصیلی، حمایت و عشق خانوادگی، پاکدامنی و اخلاقی بودن و عشق به خدا (کراکر و دیگران، ۲۰۰۳). در بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی این پرسشنامه در جمعیت ایرانی ضرایب آلفای کرونباخ برای هفت زیرمقیاس بین ۰/۷۵ تا ۰/۸۴ و برای کل مقیاس ۰/۸۳ به دست آمد (مرزبان و دیگران، ۱۳۹۲).

یافته‌ها

برای بررسی اعتبار پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان،

به منظور محاسبه ضرایب بازآزمایی، ۶۰ نفر از شرکت‌کننده‌ها در بازه زمانی چهار هفته مجدداً به پرسشنامه پاسخ دادند و ضریب همبستگی بین نمره‌های حاصل از دو بار اجرای پرسشنامه محاسبه شد. نتایج در جدول ۱ آمده است.

ضریب آلفای کرونباخ، شاخص دونیمه‌سازی و بازآزمایی محاسبه شد. ضریب آلفای کرونباخ مقیاس ۲۴ ماده‌ای ۰/۹۱ بود و نشان داد که مقیاس هماهنگی درونی مناسب دارد. همچنین ضرایب دونیمه‌سازی حاکی از اعتبار خوب مقیاس و زیرمقیاس‌های آن بود.

جدول ۱

میانگین، انحراف استاندارد، ضرایب آلفا و بازآزمایی زیرمقیاس‌های حرمت خود مشروط برای نوجوانان

زیرمقیاس	ماده	(SD)M	ضریب آلفا	ضریب بازآزمایی	ضریب دونیمه‌سازی
روابط با همسالان-صعودی	۳-۱	۱۵/۹۴ (۳/۹۸)	۰/۶۴	۰/۵۸*	۰/۵۶
روابط با همسالان-نزولی	۶-۴	۱۲/۲۵ (۴/۶۳)	۰/۶۲	۰/۶۱*	۰/۵۵
وضعیت ظاهری-صعودی	۹-۷	۱۳/۴۶ (۴/۶۸)	۰/۷۷	۰/۷۴*	۰/۸۰
وضعیت ظاهری-نزولی	۱۲-۱۰	۱۲/۰۷ (۴/۶۰)	۰/۶۸	۰/۶۶*	۰/۶۲
وضعیت تحصیلی-صعودی	۱۵-۱۳	۱۵/۲۴ (۴/۵۹)	۰/۸۵	۰/۷۷*	۰/۸۴
وضعیت تحصیلی-نزولی	۱۸-۱۶	۱۲/۳۲ (۴/۸۰)	۰/۶۹	۰/۶۸*	۰/۶۹
وضعیت ورزشی-صعودی	۲۱-۱۹	۱۵/۴۸ (۴/۵۰)	۰/۸۱	۰/۶۸*	۰/۷۵
وضعیت ورزشی-نزولی	۲۴-۲۲	۱۱/۲۷ (۴/۸۵)	۰/۷۲	۰/۵۹*	۰/۶۸

*P<۰/۰۱

روایی پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان (ووتر و دیگران، ۲۰۱۶)، با دو روش روایی ملاکی یعنی اجرای هم‌زمان با مقیاس چندبعدی کمال‌گرایی (فراست و دیگران، ۱۹۹۰) و مقیاس خود-ارزشمندی مشروط (کراکر و دیگران، ۲۰۰۳) و همبستگی بین زیرمقیاس‌ها بررسی شد که نتایج آن در جدول ۲ آمده است.

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد که ضرایب آلفای کرونباخ رضایت‌بخش و داده‌های همه ضرایب بازآزمایی و دونیمه‌سازی معنادار است، بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که پرسشنامه حرمت خود مشروط برای نوجوانان (ووتر و دیگران، ۲۰۱۶) همسانی درونی مطلوب دارد.

جدول ۲

ضرایب همبستگی بین زیرمقیاس‌های حرمت خود مشروط نوجوانان با کمال‌گرایی و خودارزشمندی مشروط

زیرمقیاس	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
روابط با همسالان-صعودی	-								
روابط با همسالان-نزولی	۰/۲۳*	-							
وضعیت ظاهری-صعودی	۰/۵۰*	۰/۴۰*	-						
وضعیت ظاهری-نزولی	۰/۲۸*	۰/۵۳*	۰/۵۰*	-					
وضعیت تحصیلی-صعودی	۰/۵۰*	۰/۳۰*	۰/۳۸*	۰/۳۳*	-				
وضعیت تحصیلی-نزولی	۰/۲۷*	۰/۴۷*	۰/۴۱*	۰/۵۳*	۰/۲۰*	-			
وضعیت ورزشی-صعودی	۰/۴۸*	۰/۲۹*	۰/۴۹*	۰/۲۵*	۰/۶۱*	۰/۳۱*	-		
وضعیت ورزشی-نزولی	۰/۲۲*	۰/۴۲*	۰/۳۶*	۰/۴۷*	۰/۲۱*	۰/۵۲*	۰/۳۱*	-	
خودارزشمندی مشروط	۰/۳۹*	۰/۲۷*	۰/۵۴*	۰/۴۲*	۰/۳۳*	۰/۲۴*	۰/۲۸*	۰/۳۱*	-
کمال‌گرایی	۰/۳۶*	۰/۲۱*	۰/۳۷*	۰/۴۴*	۰/۳۲*	۰/۲۳*	۰/۲۹*	۰/۲۰*	۰/۳۶*

*P<۰/۰۱

مقیاس چندبعدی کمال‌گرایی (فراست و دیگران، ۱۹۹۰) و مقیاس خودارزشمندی مشروط (کراکر و دیگران، ۲۰۰۳) بیانگر روایی ملاکی هم‌زمان مطلوب پرسشنامه حرمت خود مشروط

الگوی ضرایب همبستگی بین زیرمقیاس‌ها در جدول ۲ نشان می‌دهد که روابط درونی مناسبی بین زیرمقیاس‌ها وجود دارد. همچنین الگوی ضرایب همبستگی زیرمقیاس‌ها با

نوجوانان (ووتر و دیگران، ۲۰۱۶) است.

برای بررسی ساختار مجموعه ماده‌ها از تحلیل عاملی اکتشافی^۱ و تحلیل عاملی تأییدی^۲ استفاده شد. تحلیل عاملی اکتشافی با چرخش‌های مختلف و با استفاده از تحلیل مؤلفه اصلی و چرخش واریماکس انجام شد. میزان ارزش به‌دست‌آمده برای کفایت نمونه‌برداری کیسر-می-یر-الکین^۳ (KMO) برابر ۰/۸۴۶ بود و آزمون کرویت بارتلت^۴ ($\chi^2=1519/999$) هم نشان داد که تحلیل عاملی امکان‌پذیر است. در ادامه میزان اشتراک هر ماده با کل پرسشنامه، ماتریس بارهای عاملی، ارزش ویژه و درصد واریانس تبیین‌شده توسط هر عامل در جدول ۳ آمده است.

نتایج نمودار شیب دامنه عوامل (اسکری پلات)^۵ در شکل ۱ و تحلیل مؤلفه‌های اصلی هشت عامل را با ارزش‌های بیشتر از ۱ نشان داد. داده‌های جدول ۳ نشان می‌دهد که بارهای عاملی استخراج‌شده بالاتر از ۰/۴۰ است و توزیع ماده‌ها در عامل‌ها با زیربنای نظری ساختار اصلی پرسشنامه مطابقت دارد و در مجموع این هشت عامل ۷۹/۳۲ درصد واریانس را تبیین می‌کردند. به منظور بررسی برازش ساختار هشت عاملی پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان (ووتر و دیگران، ۲۰۱۶) از تحلیل عاملی تأییدی به روش حداکثر درست‌نمایی^۶ استفاده شد (چورسگوگ و سوربوم، ۲۰۰۶). نتایج تحلیل عاملی تأییدی در جدول ۳ دیده می‌شود.

جدول ۳

میزان اشتراک هر ماده با پرسشنامه، ارزش ویژه و درصد تبیین واریانس هر عامل پس از چرخش واریماکس بر اساس تحلیل مؤلفه‌های اصلی

میزان اشتراک	عامل								ماده
	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
۰/۵۸۱								۰/۷۰۱	۱
۰/۵۶۹								۰/۵۸۲	۲
۰/۴۴۱								۰/۴۲۸	۳
۰/۷۰۴							۰/۷۷۷		۴
۰/۶۱۷							۰/۶۱۱		۵
۰/۶۳۷							۰/۶۹۸		۶
۰/۶۱۶						۰/۶۲۷			۷
۰/۶۷۲						۰/۶۵۵			۸
۰/۷۳۶						۰/۶۲۰			۹
۰/۵۹۸					۰/۵۷۸				۱۰
۰/۶۷۶					۰/۵۳۵				۱۱
۰/۶۵۹					۰/۷۳۰				۱۲
۰/۷۹۷				۰/۸۵۲					۱۳
۰/۷۷۳				۰/۸۴۶					۱۴
۰/۷۵۲				۰/۷۹۰					۱۵
۰/۴۸۸			۰/۴۹۱						۱۶
۰/۷۵۰			۰/۸۰۶						۱۷
۰/۶۴۲			۰/۶۹۹						۱۸
۰/۵۳۰		۰/۴۹۸							۱۹
۰/۶۴۵		۰/۵۷۰							۲۰
۰/۷۱۵		۰/۶۵۲							۲۱
۰/۵۷۶	۰/۶۲۰								۲۲
۰/۶۸۵	۰/۷۷۸								۲۳
۰/۶۰۳	۰/۷۳۸								۲۴
	۱/۰۳	۱/۰۸	۱/۱۰	۱/۱۴	۱/۲۵	۱/۴۱	۲/۷۷	۷/۸۴	ارزش ویژه
	۷/۳۳	۷/۶۱	۸/۷۵	۸/۸۷	۹/۳۰	۱۰/۸۱	۱۰/۹۹	۱۵/۶۶	درصد واریانس
	۷۹/۳۲	۷۱/۹۹	۶۴/۳۸	۵۵/۶۳	۴۶/۷۶	۳۷/۴۶	۲۶/۶۵	۱۵/۶۶	درصد تراکمی

جدول ۴

شاخص‌های برازندگی مدل پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان

شاخص	χ^2	df	RMSEA	SRMR	NFI	NNFI	RFI	IFI	GFI	AGFI	CFI
ارزش	۳۲۰/۴۰	۲۲۴	۰/۰۴	۰/۰۶	۰/۹۲	۰/۹۷	۰/۹۰	۰/۹۷	۰/۸۷	۰/۸۳	۰/۹۷

1. exploratory factor analysis

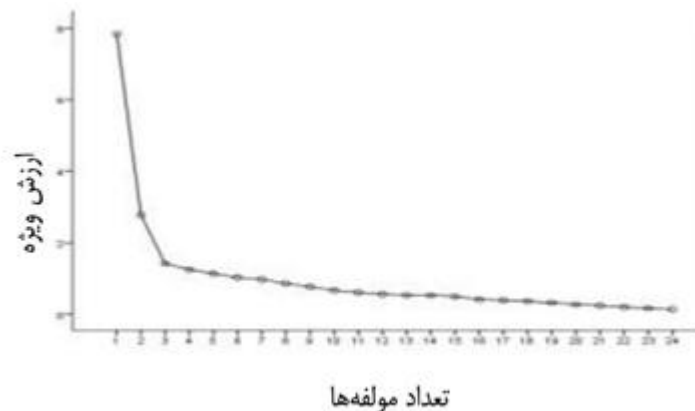
3. Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy

5. Scree Plot

2. confirmatory factor analysis

4. Bartlett's Test of Sphericity

6. maximum likelihood method

شکل ۱. نمودار شیب دامنه عوامل (اسکری پلات)

علاوه بر این شاخص برازندگی $SRMR=0/06$ نشان‌دهنده برازش مطلوب مدل هشت‌عاملی بود و شاخص‌های برازش $CFI=0/97$ و $RMSEA=0/04$ برازش خوب مدل را نشان داد.

بحث

ابزارهای خودگزارش‌دهی اولیه چندگانه‌ای برای سنجش حرمت خود مشروط تدوین شده است (ووتر و دیگران، ۲۰۱۶)، اما این ابزارها مختص به نوجوانان نیست و بیشتر برای گروه‌های جمعیتی بزرگسال طراحی شده است. از این رو، در این بررسی به ارزیابی و اعتبارسنجی پرسشنامه حرمت مشروط نوجوانان با استفاده از بررسی اعتبار، روایی و ساختار عاملی در نمونه جمعیتی نوجوان پرداختیم. یافته‌ها به روشنی از اعتبار و روایی این پرسشنامه به عنوان پرسشنامه جدید حرمت خود مشروط نوجوانان با هدف از بین بردن محدودیت‌های پرسشنامه‌های موجود، حمایت کرد. همچنان که از پژوهش‌های پیشین انتظار می‌رفت (وونک و اسمیت، ۲۰۱۲)، تحلیل عاملی پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان نشان داد که راه حل هشت‌عاملی (۴ حیطه 2×2 وزن) برازش مطلوب دارد. این یافته همسو با نتایج بررسی‌هایی است که در زمینه ساختار عاملی پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان انجام شده است (ووتر و دیگران، ۲۰۱۶). علاوه بر این، نتایج نشان داد که هشت زیرمقیاس، شامل ۱. روابط با همسالان-صعودی (عامل اول) ۲. روابط با همسالان-نزولی (عامل دوم) ۳. وضعیت ظاهری-صعودی (عامل سوم) ۴. وضعیت ظاهری-نزولی

تحلیل عاملی تأییدی سه طبقه از شاخص‌های برازش مدل را ارائه داد (براون، ۲۰۰۶؛ شرمیله-انگل، موسبراکل و مولر، ۲۰۰۳): (۱) شاخص‌های برازش مطلق مانند شاخص مجذور خی و ریشه استاندارد باقی‌مانده مجذور میانگین^۱ (SRMR)، (۲) شاخص‌های برازش ایجاز مانند ریشه خطای میانگین مجذورات تقریب^۲ (RMSEA) و (۳) شاخص برازندگی تطبیقی^۳ (CFI). درباره نمره‌های برازندگی دقیق برای شاخص‌های برازش مختلف اختلاف نظر وجود دارد (براون، ۲۰۰۶؛ شرمیله-انگل و دیگران، ۲۰۰۳؛ هایر، بلک، بابین و اندرسون، ۲۰۰۹؛ هو و بنتلر، ۱۹۹۹؛ تاباچنگ و فیدل، ۲۰۰۷). شاخص‌های برازندگی هنجار شده^۴ (NFI)، برازندگی نسبی^۵ (RFI)، و نیکویی برازش^۶ (GFI) هر چقدر نزدیک به یک باشد بیانگر برازش مطلوب الگوست. در این پژوهش از معتبرترین نمرات برازندگی برای ارزیابی برازش مدل استفاده شد. $SRMR < 0/08$ نشان‌دهنده برازش مطلوب و $SRMR < 0/10$ نشان‌دهنده برازش قابل قبول است و زمانی که $SRMR > 0/10$ است مدل رد می‌شود (هو و بنتلر، ۱۹۹۹). ارزش شاخص $RMSEA \leq 0/08$ نشان‌دهنده مدل خوب و $RMSEA$ بین $0/08$ و $0/10$ نشان‌دهنده مدل قابل قبول است. در نهایت $CFI \geq 0/95$ نشان‌دهنده برازش خوب مدل است (هو و بنتلر، ۱۹۹۹). به دلیل اینکه آماره χ^2 نسبت به اندازه نمونه حساس است، χ^2 همراه با درجه آزادی (χ^2/df) برای ارزیابی برازش کلی مدل محاسبه می‌شود. میزان $\chi^2/df < 2$ نشان‌دهنده برازش خوب مدل و میزان χ^2/df پیرامون ۳ نشان‌دهنده برازش قابل قبول مدل است. χ^2/df برابر $1/43$ و پایین‌تر از ۲ بود، بنابراین برازش خوب مدل را نشان می‌داد.

1. Standardized Root Mean Square Residual (SRMR)

2. Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)

3. Comparative Fit Index (CFI)

4. Normed Fit Index (NFI)

5. Relative Fit Index (RFI)

6. Goodness of Fit Index (GFI)

(عامل چهارم) ۵. وضعیت تحصیلی-صعودی (عامل پنجم) ۶. وضعیت تحصیلی-نزولی (عامل ششم) ۷. وضعیت ورزشی-صعودی (عامل هفتم) ۸. وضعیت ورزشی-نزولی (عامل هشتم)، روایی درونی مطلوبی دارد. بررسی ساختار عاملی و الگوهای بارهای عاملی حرمت خود مشروط نوجوانان با استفاده از تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی نتایج مشابه راه‌حل هشت‌عاملی (صعودی/نزولی) ووتر و دیگران (۲۰۱۶) به دست داد و تمام بارهای عاملی بالای ۰/۴ قرار داشت. ووتر و دیگران (۲۰۱۶) با توجه به همپوشی زیاد حیطه‌های اجتماعی و روابط نزدیک و یک وابستگی خطی مربوط به جذابیت رمانتیک، مدل دوازده عاملی را تدوین کردند. این نتایج در قالب یک مدل نهایی شامل هشت بعد حرمت خود مشروط نوجوانان، که ثبات درونی دارند، قرار گرفت شامل ۱. روابط با همسالان-صعودی ۲. روابط با همسالان-نزولی ۳. وضعیت ظاهری-صعودی ۴. وضعیت ظاهری-نزولی ۵. وضعیت تحصیلی-صعودی ۶. وضعیت تحصیلی-نزولی ۷. وضعیت ورزشی-صعودی ۸. وضعیت ورزشی-نزولی. بنابراین یافته‌های این پژوهش همسو با نتایج پژوهش ووتر و دیگران (۲۰۱۶) نشان می‌دهد که در نوجوانان نیز حرمت خود منوط به موفقیت‌ها و شکست‌ها در حوزه‌هایی است که در مدل‌های خودپنداشت چندبعدی و مقیاس‌های مرتبط مشخص شده است.

بررسی اعتبار پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان از طریق محاسبه ضرایب آلفا، ضرایب بازآزمایی و دونیمه‌سازی اعتبار مطلوب این مقیاس را نشان داد. ضرایب آلفای زیرمقیاس‌ها شامل ۱. روابط با همسالان-صعودی ۲. روابط با همسالان-نزولی ۳. وضعیت ظاهری-صعودی ۴. وضعیت ظاهری-نزولی ۵. وضعیت تحصیلی-صعودی ۶. وضعیت تحصیلی-نزولی ۷. وضعیت ورزشی-صعودی ۸. وضعیت ورزشی-نزولی به ترتیب ۰/۶۴، ۰/۶۲، ۰/۷۷، ۰/۶۸، ۰/۸۵، ۰/۶۹، ۰/۸۱ و ۰/۷۲ به دست آمده و دامنه ضرایب بازآزمایی و دو نیمه‌سازی حاکی از مطلوب بودن اعتبار پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان است. این یافته‌ها با بررسی ووتر و دیگران (۲۰۱۶) همسوست که نسخه اصلی پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان را تدوین کردند. روایی پرسشنامه حرمت

خود مشروط نوجوانان با مقیاس خودارزشمندی مشروط (کراکر و دیگران، ۲۰۰۳) نشان‌دهنده ضرایب همبستگی مثبت بین تمام زیرمقیاس‌های حرمت خود مشروط نوجوانان و خودارزشمندی مشروط بود ($P < 0/01$) این نتیجه روایی همگرای پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان (SCQA) را نشان داد. زیرمقیاس‌های حرمت خود مشروط نوجوانان و مقیاس چندبعدی کمال‌گرایی (فراست و دیگران، ۱۹۹۰) همبستگی مثبت معناداری را نشان داد ($P < 0/01$). ویژگی‌های روان‌سنجی پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان در این پژوهش به ترتیب با بررسی‌های انجام گرفته در پژوهش ووتر و دیگران (۲۰۱۶) همسویی نشان داد. با توجه به آنچه بیان شد فقدان ابزار مختص و در عین حال معتبر و سودمند برای سنجش ابعاد حرمت خود مشروط در نوجوانان از نقاط ضعف پژوهش‌های حیطه حرمت خود است. در نتیجه، بدون توجه به زبان و فرهنگ و با در نظر داشتن الگوی بارهای عاملی همسان با پژوهش‌های پیشین (ووتر و دیگران، ۲۰۱۶)، به نظر می‌رسد پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان ابزار سودمندی برای سنجش بهتر سازه‌های بنیادین حرمت خود است. در مجموع ویژگی‌های روان‌سنجی مطلوب پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان قابلیت کاربرد در سطح وسیع و سنجش حرمت خود سازش‌یافته و سازش‌نیافته را دارد و همچنین قابلیت این را دارد که در سطوح پژوهشی و بالینی و تربیتی استفاده شود.

در مجموع تحلیل‌های اعتبار و روایی و تحلیل عاملی تأییدی نشان‌دهنده ویژگی‌های روان‌سنجی مطلوب پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان بود و یافته‌های این پژوهش با نتایج پژوهش ووتر و دیگران (۲۰۱۶) همسوست و پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان نشان داد که ابزار معتبری برای ارزیابی باورهای فراشناختی سازش‌یافته است. همچنین شاخص‌های محاسبه‌شده برای بررسی برازش مدل پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان نشان داد که شاخص‌های SRMR، RMSEA و χ^2/df به عنوان معتبرترین شاخص‌های برازندگی (براون، ۲۰۰۶؛ شرمیله-انگل و دیگران، ۲۰۰۳؛ هایر و دیگران، ۲۰۰۹؛ هو و بنتلر، ۱۹۹۹؛ تاباچنگ و فیدل، ۲۰۰۷) از برازش مدل حمایت

مرزبان، ع.، کاوه فارسانی، ذ. و بهرامی، ف. (۱۳۹۲). بررسی روایی و اعتبار مقیاس خودارزشمندی مشروط در میان دانش‌آموزان دبیرستانی شهر اصفهان. *مطالعات روان‌شناختی*، ۹(۴)، ۵۸-۳۱.

Bos, A. E. R., Huijding, J., Muris, P., Vogel, L. R. R., & Biesheuvel, J. (2010). Global, contingent and implicit self-esteem and psychopathological symptoms in adolescents. *Personality and Individual Differences*, 48, 311-316.

Brown, T. A. (2006). *Confirmatory factor analysis for applied research*. New York: Guilford Press.

Burwell, R. A., & Shirk, S. R. (2006). Self processes in adolescent depression: The role of self-worth contingencies. *Journal of Research on Adolescence*, 16, 479-490.

Crocker, J., & Luhtanen, R. (2008). Level of self-esteem and contingencies of self-worth: unique effects on academic, social, and financial problems in college students. *Social and Social Psychology Bulletin*, 29, 701-712.

Crocker, J., Karpinski, A., Quinn, D. M., & Chase, S. (2003). When grades determine self-worth: Consequences of contingent self-worth for male and female engineering and psychology majors. *Journal of Personality and Social Psychology*, 85, 507-516.

Crocker, J., Luhtanen, R. K., Cooper, M. L., & Bouvrette, A. (2003). Contingencies of self-worth in college students: Theory and measurement. *Journal of Personality and Social Psychology*, 85, 894-908.

Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1995). Human autonomy: The basis for true self-esteem. In M. Kernis (Ed.), *Efficacy, agency, and self-esteem* (pp. 31-49). New York: Plenum.

Elisabeth, Z., Christine O. T., Wolf, B., & Matthias, B. (2014). It depends: Perfectionism as a moderator of

می‌کنند. این یافته با نتایج نسخه اصلی پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان همسو بود (ووتر و دیگران، ۲۰۱۶)، بنابراین با توجه به آنچه بیان شد این پژوهش در بین جمعیت دانش‌آموزان نوجوان صورت پذیرفت. همچنین توصیه می‌شود در پژوهش‌های آتی روایی پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان با استفاده از سایر شیوه‌های بالینی نیز بررسی شود. اگرچه این پژوهش عمدتاً به حرمت خود نوجوانان و نگاه آن‌ها به جهان مربوط بود، با این حال افزودن اطلاعاتی از والدین یا همسالان در مورد فرد نوجوان نتایج معتبرتری به دست داده و اطلاعات بیشتری در اختیار قرار می‌داد. از طرفی، اطلاعات در یک برهه از زمان و به صورت مقطعی گردآوری شد، از این رو نتیجه‌گیری در مورد جهت تأثیرات مشاهده‌شده را با محدودیت مواجه ساخت. بنابراین مطالعات آینده باید روی بررسی طولی متمرکز شود. نتیجه اینکه این پژوهش اعتبار و روایی قابل قبولی برای پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان، در نمونه جمعیت دانش‌آموزان نوجوان ایرانی نشان داد. علاوه بر این، ساختار عاملی پرسشنامه منطبق بر دیدگاه نظری سازندگان آن و هشت عامل استخراج‌شده بر اساس تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی منطبق با نسخه اصلی پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان بود. به‌رغم محدودیت‌های بیان‌شده، یافته‌های حاضر نشان می‌دهد بر اساس پرسشنامه حرمت خود مشروط نوجوانان می‌توان حرمت خود مشروط نوجوانان را در حیطه‌هایی اندازه‌گیری کرد که در مدل‌های چندبعدی خودپنداشت مشخص شده است و بین ابعاد صعودی و نزولی تمایز قائل شد. همچنین، این پرسشنامه شامل رویدادهای مشخص و ملموس می‌شود که بر حرمت خود دانش‌آموزان تأثیر می‌گذارد و نتایج به‌وضوح نیاز به تمایز بین ابعاد صعودی و نزولی را نشان می‌دهد. بنابراین حرمت خود مشروط برای بهزیستی نوجوانان ابعاد مثبت و منفی دارد و اگرچه جنبه صعودی سودمند است، بعد نزولی ممکن است آسیب‌زا باشد.

منابع

بیطرف، ش.، شعیری، م. ر. و حکیم‌جوادی، م. (۱۳۸۹). هراس اجتماعی، سبک‌های والدگری و کمال‌گرایی. *روان‌شناسی تحولی: روان‌شناسان ایرانی*، ۷(۲۵)، ۸۲-۷۵.

- measurement of multiple dimensions of adolescent self-concept. A test manual and research monograph.* Australia: University of Western, Sydney, Faculty of Education.
- Marsh, H. W., & Shavelson, R. (1985). Self-concept: Its multifaceted, hierarchical structure. *Educational Psychologist, 20*, 107-125.
- Paradise, A. W., & Kernis, M. H. (1999). *Development of the Contingent Self-esteem Scale.* Unpublished data, University of Georgia.
- Parker, W. D., & Adkins, K. K. (1995). A psychometric examination of the Multidimensional Perfectionism Scale. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment, 17*, 323-334.
- Rewers, M. J., Pillay, K., de Beaufort, C., Craig, M. E., Hanas, R., Acerini, C. L., & et al. (2014). ISPAD Clinical Practice Consensus Guidelines 2014. Assessment and monitoring of glycemic control in children and adolescents with diabetes. *Pediatric Diabetes, 15*(Suppl. 20), 102-114.
- Schermelleh-Engel, K., Moosbrugger, H., & Müller, H. (2003). Evaluating the fit of structural equation models: Tests of significance and descriptive goodness of fit measures. *Psychological Research, 8*, 23-74.
- Shavelson, R. J., Hubner, J. J., & Stanton, G. C. (1976). Self-concept: Validation of construct interpretations. *Review of Educational Research, 46*, 407-441.
- Susman, E. J., & Dorn, L. D. (2009). Puberty: its role in development. In R. M. Lerner, & L. Steinberg (Eds.), *Handbook of adolescent psychology* (3rd ed). (pp. 116- 151). New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2007). *Using experimentally induced Stress. Personality and Individual Differences, 63*, 30-35.
- Frost, R. O., Marten, P., Lahart, C., & Rosenblate. R. (1990). The dimensions of perfectionism. *Cognitive Therapy and Research, 14*, 449-468.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2009). *Multivariate data analysis.* Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall.
- Harter, S. (1988). *Manual for the self-perception profile for adolescents.* Denver, CO: University of Denver.
- Harter, S. (1999). *The construction of the self.* New York: Guilford Press.
- Harter, S. (2006). The Self. In W. Damon, & R. M. Lerner (Eds.), *Handbook of child psychology* (pp. 505-570). New Jersey: Wiley.
- Heppner, W. L., & Kernis, M. H. (2011). High self-esteem: Multiple forms and their outcomes. In S. J. Schwartz, K. Luyckx, & V. L. Vignoles (Eds.), *Handbook of identity theory and research.* Vol. 1. (pp.329-356). New York: Springer.
- Hu, L. T., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling A: Multidisciplinary Journal, 6*, 1-55.
- Johnson, M., & Patching, G. R. (2013). Self-esteem dynamics regulate the effects of feedback on ambition. *Individual Differences Research, 11*, 44-58.
- Jöreskog, K. G., Sörbom, D. (2006). *LISREL 8.80 for Windows [Computer Software].* Lincolnwood, IL: Scientific Software International, Inc.
- Marsh, H. W. (1992). *Self Description Questionnaire (SDQ) II: A theoretical and empirical basis for the*

- worth in early adolescence: The antecedent role of perceived parenting. *Social Development*, 22, 242-258.
- Wouters, S., Verschueren, K., Briers, V., & Janssen, R. (2016). Development and validation of a Self-esteem Contingency Questionnaire for Adolescents. *Personality and Individual Differences*, 99, 295-301.
- multivariate statistics (5th ed)*. Boston, MA: Pearson.
- Vonk, J., & Smit, H. (2012). Optimal self-esteem is contingent: Intrinsic versus extrinsic and upward versus downward contingencies. *European Journal of Personality*, 26, 182-193.
- Wouters, S., Doumen, S., Germeijs, V., Colpin, H., & Verschueren, K. (2013). Contingencies of self-

Archive of SID